

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemani, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.

Maročinino in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 97.

V Ljubljani, v petek 28. aprila 1893.

Letnik XXI.

Deželni zbor kranjski

Danes ob desetih dopoldne pričela se je osma seja deželnega zbora kranjskega, kateri je predsedoval deželni glavar Detela; v imenu vlade sta se je vdeleževala dvorni svetnik baron Hein in vladni komisar pl. Laschan.

Po razdelitvi vlog bila so v prvem branju rešena in v pretres izročena:

1. Poročilo deželnega odbora o napravi zavoda za gluhomeme in slepe otroke na Kranjskem — finančnemu odseku.

2. Poročilo deželnega odbora o zgradbi nove bolnišnice — finančnemu odseku.

3. Poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga načrt zakona o izločitvi delne proge deželne ceste Logatec-Idrija od deželne meje pri Vrščevem do erarskega skladišča za les, stoječega za mostom čez Nikovo v Žgornji Idriji iz kategorij deželnih cest — upravnemu odseku.

4. Poročilo deželnega odbora glede uvrstitve v kamniškem cestnem skladovnem okraju se nahajajoče, novo napravljene ceste, ki se odcepi v Radomljah od okrajne ceste Kamnik-Radomlje-Dob in stika pri Preserji z okrajno cesto Kamnik-Domžale-Sv. Jakob, z na njej se nahajajočim novo zgrajenim mostom čez Bistrico, med okrajne ceste, in glede opustitve okrajne ceste, držače iz Radomelj čez Homce na deželno cesto Kamnik-Trzin — upravnemu odseku.

5. Poročilo deželnega odbora glede uvrstitve v ložkem cestnem skladovnem okraju se nahajajoče, 1-9 km dolge občinske ceste, ki se začneja pri mostu blizu Kozarš ter drži čez to vas do Poduba,

kjer se stika z deželno cesto Lož-Planina, med okrajne ceste — upravnemu odseku.

6. Poročilo deželnega odbora glede zgradbe kamnitega mostu čez vodo Rako pri Ostrožnem brdu — finančnemu odseku.

Potem je poročal poslanec baron Schwegel o dovoljevanju pokojnin začasnim okrožnim zdravnikom in je bil sprejet naslednji predlog:

Deželni odbor se pooblašča, da tistim začasnim okrožnim zdravnikom, ki izkažejo štiridesetletno zdravniško službovanje kot okrajni ranocelniki, v takeh slučajih, v katerih so merodavno nujni oziri, dovoljuje pokojninske užitke v najvišjem letnem znesku 300 gld. s pogojem, če dotična zdravstvena okrožja prevzamejo polovico teh pokojninskih užitkov, v drugih slučajih pa v tem oziru stavi primerne nasvete.

Poslanec baron Schwegel je poročal o nakupu prirodoslovne zbirke g. Robiča za deželni muzej in zbor je pritrdil predlogu, ki se glasi: Nakup prirodoslovne zbirke župnika Robiča v celoti za svoto 1500 gld. iz deželnega zaklada se dozvoli in deželni odbor se povlašča, da izvrši ta sklep.

Potem so bili rešeni naslednji predlogi finančnega odseka:

Kontrolorju deželne blagajnice se je dovolila osebna doklada letnih 100 gld.; prošnja občine vipavske za dovolitev naklade na pivo po 1 gld. od hektolitra izročila se je v rešitev deželnemu odboru; ljubljanskim učiteljem III. plačilnega razreda dovolila se je osebna doklada letnih 100 gld.; podobni Vodice, okraja vipavskega, dovolilo se je 500 gld. za napravo občinskega pota, podpornemu društvu za učence višje kmetijske šole na Dunaju po 30 gld.

Prošnja meščanskih učiteljev Josipa Bezaja in dr. Tomaža Romiha v Krškem za dovolitev stanarine in učitelja Maksa Ivanetiča za dovolitev I. in II. starostne doklade ste bili odklonjeni. Prošnja učitelja J. Bezaja glede podpore za izdajo šolske knjige „Merstveno oblikoslovje“ pa je bila izročena deželnemu odboru. Prošnja županstva v Mošnjah glede podpore za šolsko stavbo v Mošnjah je bila rešena že v zadnji seji, glede Leš pa se je opozarjalo, da naj dotično prošnjo potom okrajnega, oziroma deželnega šolskega sveta, v prihodnjem zasedanju predlože deželnemu zboru.

Azilnemu društvu dunajskega vseučilišča dovolilo se je 50 gld. podpore; ravnateljstvu nižje gimnazije v Ljubljani za podporo ubogim dijakom 300 gld. Prošnja zveze slovenskih posojilnic v Celju glede podpore za nadzorovanje in ustanovitev novih posojilnic je bila odklonjena. Vdovi bivšega deželnega uradnika Drenika, Franciški Drenik, dovolila se je za tri leta, pričenši s 1. oktobrom 1898. leta, miloščina letnih 150 gld.; umirovljenemu učitelju Mateju Kračmanu pa se je pokojnina povečala od 367 gld. 50 kr. na 450 gld., pričenši s 1. aprilom 1893. leta.

Prošnja občanov iz Belega kamna na Kočevskem za podporo vsled vremenskih neizgledov izročila se je v rešitev deželnemu odboru, ravno tako prošnja krajnega šolskega sveta v Božakovem glede podpore za šolski vrt. Patrijotičnemu društvu gospej v Ljubljani bilo je dovoljeno 50 gld., društvu tiskarjev v Ljubljani povodom praznovanja 25letnice njegovega obstanka 100 gld. za društvene namene.

Potem je bil sprejet zakon, s katerim se dovoljuje, da se Vrhpolje in Sanabor ločita od vipavske občine in združita v samostalno občino Vrhpolje.

LISTEK

IV. Na studencu.

„Šest pripovedij“, srbski napisal Lazar Lazarevič, poslovenil Ivan Novoselec.

(Konec.)

„Petrija, sree moje, jaz bom umrla. Ti, sestra, me boš pokopala! Deni mi dosti bosilka. Zagrizni tudi jabelko in deni jo v skrinjo! Nihče mo neima tako rad, kakor ti!“

„Molči, nespametnica moja, kdo te nima rad? Vsi se imajo radi!“

„Ne, ne, vem jaz!“

„Kako veš, draga moja, če pa do zdaj nisi z nami niti govorila? Jaz bi rajše umrla, kakor pa, da bi dopustila, da te kdo razžali.“

Zopet obe ihtite in se objemate.

„A deda?“

„Dedec je dušica star, in dober. Pojdi ti k njemu tako sama, pa boš videla.“

„Dobro grem! . . . Z Bogom, sree moje, če umrjem . . .“

Petrija položi roko na usta.

Anoka prime roko in jo dene sebi okoli vrata: „Če umrem, ne govori zlega o meni! A zdaj pojdi prosim te!“

„Nočem te pustiti, dokler živim!“

„Ali jaz te prosim, kakor se Bog prosi!“

„Kam greš ti?“

„Pusti me! Tako mi je sladko. Pusti me, pri Bogu, pri tvojem detetu, pusti me! Ne veš kako mi je!“

Petrija se skrije za hram, da bi videla kam gre. Ali noč še gospoduje, in ni mogla videti, kako je Anoka odšla k vratom dedeove sobe, in se vsela na prag.

Niti dedec ni celo noč zatisnil očíj.

Petelini so zapeli prvič, prvi oznanovalci novega dne in življenja. Anoki se nikdar ni njihovo petje zdelo tako lepo.

Dedec vstane. Vrže raz sebe gunj, prekriža se, podvije noge pód se, in ostane sam v mraku, sedeč na postelji, tehtajoč vsakojake misli.

Petelini zapojejo drugokrat.

Dedec vstane in se napoti k studencu.

Na pragu, a samo skozi svit, zapazi človeško sliko.

„Kdo si ti tukaj?“

„Jaz sem dedec, Anoka! Umrla bom! Odpusti mi, ako moreš!“

Dedec se zgane in zaziblje.

„Dete, Bog ti naj odpusti! Vidiš te lase? Ovea nima belejih!“

Anoka prime za rob od suknje, s katero se je ded ogrnil, in ga poljubi:

„Jaz sem jako zgrešila, jaz sem ti hišo razdrla. Odpusti mi, če veš za ime božje!“

Nič ni laže nego starčka razjokati.

Njemu se spustijo solze. Z obema rokama jo prime za glavo in jo poljubi:

„Pojdi z menoj!“

Ona vstopi za njim v sobo.

„Vsedi se sem!“

Ona se vsede na klopico, dedec na postelji.

„Daj malo zbiraj fižol!“

Ona zbira fižol.

Ded zadovoljno gleda, kako ona zbira.

Oba molčita, nič ne govorita, samo sree utriplje n dan se dela.

„Hajd zdaj sem!“

Ona se napoti za njim v konjski blev, in položi, kakor ji je on veleval vsem konjem. Ne boji se ona nič, niti Blagojevega konja, kateri rita in grize.

„Hajd' zdaj sem!“

Zopet jo odpelje do svinjaka. Ondu razbije devet buč in razmeče jih svinjam.

Družina se je probudila vstala in bojazljivo in z debelimi očmi sledijo nju dvojico, ali se varjejo, da jih ona dva ne opazita. Arsen se je tako prestrašil in zmedel, da je splezal celó na oreh, skril se med listje, da gleda to čudo.

Dedec se je pomladil. Često poskaknje, kó hodi:

„Hajd' na studenec!“

Pridejo do studenea.

„Potegni!“

Anoka potegne vode.

„Izlij!“

Anoka zajame s hrgom, in dedec vedrico izpluska po licu in po glavi.

„Obriši me!“

Politični pregled.

V Ljubljani, 28. aprila.

Štajerski deželni zbor. Kakor smo maj brzojavili poročali, se je v včerajšnji seji poslanec Kokoschinegg pritoževal, da se Nemci v Ljutomeru zastopj pogajajo za nemško šolo. Izročila se je peticijska, ali poizvedovanja je pa vodil čisto slovenski okrajni svet. Predlagal je, da naj se dela na to, da Ljutomer dobi nemško šolo. Poslanec Robič je odgovarjal Kokoschinegg-u, da je agitacija za nemško šolo v Ljutomeru umetna, kakor je umetna tamošnja večina. Občevalni jezik v Ljutomeru je slovenski. Ljutomer ne bode nikdar nemški. Vsi poskusi, ponemčiti ga, bodo zastopj. Dr. Starkel je opozoril, da so v Šoštanju jednake razmere, kakor v Ljutomeru. Nemške nacijonalece mali briga, če se slovenski otroci učé nemščine, ali dopustili pa ne bodo, da bi se njih otroci učili slovenščine. Dr. Dečko se je izrekel proti resolucijama, kateri sta nasvetovala Kokoschinegg in Starkel, in naglašal, da zakoni govore za Slovence. Kokoschinegg odgovarja Robiču, da bodo Nemci skušali ohraniti svojo posest. Namestnik je zavračal očitanja, da bi oblastva pristanski postopala. Informacije Kokoschinegg-ove neso popolnoma prave. On je deputacijo iz Ljutomera prijazno vsprejel, ali zdelo se mu je pa, da razmer ni popolnoma resnično naslikala. Zato je on odredel poizvedbe. Težave so v zakonu. Trg Ljutomer se ne more za-se izločiti, kajti še le potem bi se na nemško šolo ne moglo niti misliti. Kar se tiče Šoštanja, je bil deželni šolski svet odločil, da tamošnjo šolo razdeli v nemško in slovensko. Ker se je pa vložil proti tej odločbi rekurz, je sedaj vsa stvar pri učnem ministerstvu.

Očenaš in Češčenasmarija v dunajskih šolah. Vloga dunajskega knez nadškofijskega ordinarijata, da naj se po dunajskih šolah zopet Očenaš in Češčenasmarija vpelje, napravi nekaternikom mnogo preglavice. Tu smo videli v okr. in deželnem šolskem svetu. Noben se ne upa izreči svoje odločbe. Na jedni strani se boje gospodje zameriti židom, na drugi strani je pa stvar tako v zakonu utemeljena, da jo je težko odkloniti. Zato pa stvar odriavajo drug na drugega. Okrajni šolski svet jo je odstopil deželnemu šolskemu svetu, ta namestniku, kateri jo je poslal okrajnemu šolskemu svetu nazaj z opazko, da se mu zdi, ni nobene ovire, da se ustreže knez nadškofijskemu konzistoriju. Okrajni šolski svet je pa stvar zopet poslal deželnemu šolskemu svetu, da meritorno odloči. Kakor se govori, je deželni šolski svet se posvetoval z nova o tej stvari, odločil pa ni ničesar, temveč je poslal vlogo učnemu ministerstvu, da naj odloči. Kdo vé, kaka pota bode vloga še naredila, predno se kaj odloči. Seveda knez nadškofijski ordinarijat ne bode odjenjal, naj je njegova zahteva nekaternikom še take zoperna.

Anoka razplete lase in ga začne sušiti. Lahko je vodo obrisati, ali starček ima slabe oči in solze kapajo neprenehoma.

Dedec zapazi nekoliko njih na dvorišču.

„Hajd sem vi! Kaj čakate? Vidiš Anoka čaka, da bi polivala!“

Neko detinsko dostojanstvo izražavalo se je na njegovem licu.

„Vsi, vsi! Vsem bo ona polila! A da ona komu reče: „polij mi“ bilo bi veliko čudo! Bojazljivo prikradejo se možje in žene k studencu, in kakor kakšna gospoda vsaki, ko se je umil, pravi Anoki „hvala“. Arsenu se razjasni pred očmi. Pristopi k studencu, razkorači se, nagne se in stegne roke:

„Hajd!“

Ona začne polivati.

Arsen je v devetih nebesih!

„Kako to polivaš? Leti vse po rokavih!“

„Ne bo, ne bo! — Ona mu z levo roko zavihnje rokave, a z desno nagiblje vedrico.“

„Ej, hvala ti!“

Petrija leti od jedne jetrve do druge in vsa zamazana od solz šepeta nekaj, maha z rokama in bije se po prsih.

Dedec zibajoč se odide v sobo. Odpre škrinjo in vzame zavratnik od nekakvih starih orlašev.* Zavije zavratnik v robe, zatakne ga za nedrije in se napoti zopet k studencu.

Vsi so se umili in vsem je Anoka polivala.

* Orlaš — Adler — Thaler.

Prški mestni zbor. V predvčerajšnji seji je Mladocéh Ornihorški občeval, da se v deželnem zboru nadaljuje izvršenje punktacij dunajskih veleposestnikov so res gledé na odgovor njih sodišč postavili predlog, ki se ne vjema z dunajskimi punktacijami. Pa to nič ne dene. Vladi ni na tem, kako se izreče deželni zbor, temveč le na tem, da zbor sploh odda svoje mnenje. Potem bode že sama razdeljevala okraje po svoji volji in po volji Nemcev. Dolžnost praškega mestnega zastopa je, da se upira taki razdelitvi okrajev. Ako se osnuje zaključeno nemško ozemlje, bode Praga prestala biti glavno deželno mesto in se poniža v okrajno mesto. — Kaftan je izrazil svoje veselje, da v deželnozborskem odseku Mlado- in Staročehi složno postopajo. Treba bi bilo pridobiti le še klub veleposestnikov. Oba govornika sta priporočala, da mestni zastop pošlje deputacijo klubu veleposestnikov, da ga prosi, naj glasuje proti novi razdelitvi okrajev. Nasvet je dober, ali mi mislimo, da bi bila dolžnost mladočehskega kluba, da prvi stori svoje korake. Res čudno je, da bi po večini staročehski mestni zastop moral popravljati, kar Mladocéh spridijo v deželnem zboru.

Važna sodna odločba v šolskih stvarih. Nadsodišče v Cellu na Pruskem je razsodilo, da se otroci katoliških starišev, ako so jim pomrli stariši, imajo pošiljati v katoliške šole. Nižje sodišče je bilo razsodilo, da se taki otroci pač morajo učiti katoliškega veronauka, ali tako pa lahko obiskujejo druge šole. Nadsodišče je pa spoznalo, da to ne zadošča, temveč morajo obiskovati katoliške šole. Svojo razsodbo je utemeljilo s tem, da se razlika v veri ne razteza v šoli le na veronauk, temveč tudi na druge predmete in učna sredstva. Zato pa katoliški otrok brez škode svoji veri ne more hoditi v luteransko šolo. To razsodbo pruskega nadsodišča naj posebno premislijo zagovorniki mejverske šole v Avstriji, katerim tako ugaja, ako morejo otroke raznih ver stlačiti v jedno šolo in v tem vidijo celo prednost nove šole. Posebno na Dunaju so otroci po šolah kaj čudno pomešani, seveda nekoliko zaradi tega, da morejo nastaviti več židovskih učiteljev. Ker se v Avstriji radi ravna po Prusiji, naj bi tudi v tem slučaju poslušali pruske sosedé.

Bolgarija. „Slovenski Narod“ v predvčerajšnji številki navaja, kaj je češki inženér Kohout v Plznu predaval o razmerah v Bolgariji, in pravi, kaj mi porečemo na to. Mi inženérja Kohouta ne poznamo in torej tudi ne moremo soditi o njegovi verodostojnosti, in tudi ne vémo, zakaj je ostavil Bolgarijo. Prav lahko je pa, da se skriva za njim bivši dopisnik „Narodnih Listov“, znan po svoji zanesljivosti. Ta mož je poročal o Paničevi vstaji, da je uporni duh razširjen mej vso vojsko, in slikal veliko nevarnost, ki preti Koburžanu in njegovi vladi. Ko je pa pozneje prišlo do obravnave, je pa zopet trdil, da je vso stvar le vlada izmislila iz po-

litičnih uzrokov, da sploh nikdo niti mislil ni na tako zaroto. Razmer v Bolgariji pa mi na presojujemo po „N. Fr. Pr.“, kar že je dokazalo, da smo v zadeti Koburžanove poroke z dunajsko sidnjo bili prav nasprotnih nazorov, dočim se je „Slov. Narod“ lepo strinjal z njo. Pač pa stvar po raznih virih mirno in trezno presojujemo. Da pa imamo prav, da ne verjamemo ruskim in drugim podobnim virom, pa najbolje dokazuje zgodovina poslednjih petih let. Gospodje pri „Narodu“, le pazno pogledajte na dogodke nazaj, pa bode videli, kateri so večkrat prav imeli, ali tisti, ki simpatizujejo s sedanjo bolgarsko vlado, ali pa njeni nasprotniki. Če gospoda pri „Narodu“ ni gluha in slepa, pa bode morala spoznati, da nasprotnikom sedanje bolgarske vlade ni dosti verjeti, naj že bodo te ali druge narodnosti. Nikakor se pa mi ne bodedo dali natveziti neumnosti, da je pod sedanjo bolgarsko vlado že bilo na tisoče ljudij pomorjenih. Mi ne tajimo, da v Bolgariji ni vse v redu, ali na tisoče ljudij se ne spravi tako iz sveta. Vedeti je treba, da imajo v Bolgariji tudi evropske vlasti svoje konzule, kateri se, kakor konzuli v orijentu sploh, jako zanimajo za vse politične zadeve v deželi. Posebno francoski zastopniki vse jako pozorno zasledujejo že zaradi prijateljstva z Rusijo. Kak krik bi že bil, ko bi bilo le polovica tega res, kar so hoteli vedeti nekateri Bolgariji sovražni listi.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 28. aprila.

Deželni zbor kranjski je imel danes VIII. sejo, ki je trajala do 2. ure. Povodom prošnje dveh gg. meščanskih učiteljev v Krškem za dovolitev stanarine je bila daljša debata o meščanskih šolah. Poslanec Suklje je naglašal potrebo meščanskih šol ter izražal željo, naj deželni odbor proučava to vprašanje ter stavi primerne nasvete gledé razvoja meščanskega šolstva, češ, da bi se dotični stroški za šole bogato obrestovali. Poslanec dr. Schaffer mu je odgovarjal, češ, da predgovornik goji prevelike nade od meščanskih šol in da bi troški za take šole z ozirom na deželne finance ne bili v nikakem razmerju z uspehi, kar je tudi naše prepričanje, kajti meščanske šole so umestne in koristne v mestih in deželah z razvito industrijo in obrtnostjo. Voditelj deželne vlade g. baron Hein je omenil, da bode radovoljno podpiral razvoj meščanskega šolstva, kjer in kedar se bode pokazala potreba. Gledé prošnje podobčine Vrhpolje za izločitev iz vipavske občine in ustanovitev samostojne občine voditelj deželne vlade g. baron Hein odločno izpove, da iz raznih vzrokov ne more priporočati dotičnega zakona v najvišje potrjenje, kar je med večino vzbudilo strmenje. Poslanec Lavrenčič med odobravanjem narodnih poslancev izraža začudenje, da se vlada tako odločno upira razdružitvi občine vipavske, da si občani sami iz važnih vzrokov želé to razdelitev in da si vlada že priporočala razdelitev nekaterih drugih občin. Poslanec Hribar priporoča prošnjo in rezko odgovarja na nekatere opazke voditelja deželne vlade. Ko sta še poslanec Klun in poročevalec Murnik podpirala prošnjo, je bil dotični načrt zakona od narodne večine sprejet v drugem in tretjem branju. Po kratki tajni seji je predsednik ob 2. uri zaključil javno sejo ter napovedal prihodnjo sejo na torek 2. dan maja.

(Novomašniki) labodske vladikovine iz tretjega leta so ti-le gg. bogoslovci: Ivan Gorišek iz Mekin pri Kamniku, Alojzij Kokelj iz Mlake pri Javorjah nad Škofjo Loko, Josip Meško od Velike Nedelje in Matej Osenjak iz Št. Lovrenca na Dravskem polju.

(Požar.) Danes zjutraj ob polu 4 uri nastal je požar v vasi Vrba pri Št. Vidu pod Brdom ter je v pičli pol uri razširil se na hiše in gospodarska poslopja desetih posestnikov. Ednemu gospodarju sta zgorela dva konja, pet goved, prašiči in nekaj drobnice, drugemu pet goved, tretjemu šest prašičev itd. Škode je dobro nad 12000 gld. Vzrok požaru ni znan — čudno je le to, da je gorelo zopet takoj v noči po lukoviškem sejmu, kakor se je to v zadnjih letih že dvakrat zgodilo. Pijani fantje, mešetarji in hlapci vračajo se s sejma, pušijo in ne pazijo na oganj. Omenjati je tudi, da se je gasilno društvo brdsko vrlo vedlo, in tudi člani dobškega društva so prišli, pa brez — načelov in brez — brizgalnice. Kakor se je pripovedovalo, načelnik ni pustil vpreči, in ta vest je v očigled okolnosti, da je obilo tekoče vode poleg pogorišča, in

Vse se je obleklo v neko tajno svečanost in vsakemu doni v ošesih nekaj slično na: „glas gospodnji na vodah.“** In samo da kje počí topič, vsi bi se počeli križati. Dedec s priprostim dostojanstvom pogleda po vseh.

Siromak, siromak starček!

„A njej ne bo nihče polil?“

Vsi pohitijo k vedrici.

„Zdaj ko sem že jaz rekel. Zdaj bom jaz rajši sam vlival. Daj, hčerka, umivaj se!“

Ne ve se, ali se njemu bolj roka trese, ali Anoki srce.

Obrise jo svojim otiračem.

Obesi ji zavratnik okoli vrata:

„Vseva sirota! Al jaz vam pravim, kaj sem že snoči rekel: „ako je kdo razžali, ubije naj ga Bog!“

* * *

Dragi! Res je, da se tudi nebo časi čisto osmehuje in veseli. Človek ga gleda, širi roke, a solnce ga žge pod leva prsa in duša se kakor nevidljivo kadilo dviga, in prijema se za nebeske kupole.

Tako je pri Bogu!

Na novega leta dan 1881.

** Pesem, katera se poje v grško-izhodni cerkvi na dan sv. Treh kraljev ali Bogojavljenje. Ta praznik se praznuje stalno 18. januarja in z največjo slovesnostjo. Služba božja se služi na prostem (ako je mogoče se naredi oltar, križ, svečnjaki iz leda) in se blagoslavlja voda pri tem se pojeta pesmi: „Glas gospodenj na vodah“ in „O Jordanje kreščajuš tja tebe Gospode“.

bi bila še jedna brizgalna silno koristila, vzbudilo občno nevoljo.

(Ogenj — suša.) S Trate: Dne 26. dopoldne gorela je hiša J. Oblaka na Trati; ogenj ni prišel v notranje prostore; kako se je užgalo, se ne vé gotovo. Hvala Bogu, da je močen veter pihal proč od vasi, drugače bi bila cela vas o takem velikem vetru v nevarnosti. Ljudje so takoj skupaj prihiteli in ogenj pogasili. Vredno je pa premisleka. Koliko koristi bila bi pri nas tako potrebna gasilna brizgalnica, ko bi jo napravili. Vasij je veliko in vse so velike, ob cesti in ob vodi. Naša fara je sicer gledé velikih pogorišč nekako srečna, skoraj ne pamti velikega pogorišča, le sem ter tje kaka posamezna hiša pogori; ker so pa vasi goste s hišami natlačene, je brizgalnica na vsak način v vsakem oziru potrebna. — Če se plačuje pri davkih, tudi denarno vprašanje ne bo pretežko. — Zdaj pri nas pričenja sadje cveteti; evetje je popolnoma zdravo; upati je, ako kaj hudega ne pride, da bo dobro rodilo. — Suša je pri nas velika, setve pomladanske skoraj zeleneti ne morejo, sena bo malo. — Včeraj smo imeli procesijo, katere se je udeležilo mnogobrojno ljudstvo, s prošnjo, naj nam mili Bog pošlje toliko potrebnega dežja.

(Suša.) Iz ljutomerskih gor se nam piše: Letos se je po vinogradih vsa prva kop rano in v najlepšem vremenu skopala in dobro presušila, kakor malokdaj, ker od začetka marea do Jurjevega nismo imeli dežja. Vinogradom to jako ugaja, ne tako pa žitu na polju in travniku; žito jako zaostaja v rasti, travniki pa so skoro čisto suhi. Ker ni paše, začenja polaganja za živino pomanjkovati in cena živini naglo pada, ker bi vsakdo rad prodal nekaj glav, ker je ne bode mogel prehraniti. Večkrat je že sicer kazalo, da bi utegnil dež priti, pa mesto dežja pride veter ter vse razžene. Ljudje že zdihujejo, kaj bode, če kmalu ne prid kakšna rosa, ter očitno pri križih in v cerkvah prosijo za dež. Ker je bila ostra zima in je z mlja dobro premrznila, vključ suši zemlja ni trda, ampak rahla, kakor moka, da skoro ni mogoče orati.

(Dež.) ki smo ga tako težko pričakovali, nam je danes poslal ljubi Bog. Upamo, da se še vse popravi, kar je grozna suša škodovala letini.

(Zgubil se je) v soboto, dne 22. t. m., v Studencu pri Hrenovcih 13letni, slaboumni, božjastni deček. Levo roko ima posušeno, oči lepe, modre, lase plave (blond). Obleden je bil v nove hlače, ima samo eno preramnico, klobuk siv, zeleno obrobljen. Ime mu je Gregor. Kdor zanj izvé, naj to dobrohotno naznani očetu, gosp. J. Severu na Stadencu (pošta Postojna), ali čast. g. Iv. Soukupu, kapelanu v Hrenovcih.

(Naznanilo.) Po ranjkem preč. g. župniku Janezu Potočniku bode osmi dan prihodnji torek, to je dne 2. maja ob 8. uri na Brezovici.

(Novo železnice) bo meril dunajski merjevec g. E. Klemensievič od postaje Polzela-Braslovce na celjsko-velenjski progi preko Srenjskega, Motnika in Smartna v Kamnik. Za šest mesecev je dobil nedavno za to delo dovoljenje od c. kr. trgovskega ministerstva.

(Ljutomerska šola), katero je lani začel staviti stavbarski mojster iz Gradca, gosp. J. Michel, bode do meseca septembra t. l. zgotovljena. Nova šola bode največje poslopje v Ljutomeru in morebiti največja in najlepša ljudska šola na Štajerskem. Stala bode do 44.000 gld. in imela prostore za štirirazredno deško in štirirazredno dekliško šolo, za prvi razred realke, veliko dvorano za televadbo, stanovanje za nadučitelja in nadučiteljico in druge potrebne shrambe. Stavba stoji na vzvišenem mestu nad trgov in se vidi daleč po Murskem polju, po Prekmurskem in Medjimurskem. Daj Bog, da bi duševna korist nove šole ljudstvu povrnila obilne troške in krajnemu šolskemu svetu dala zadoščenje za obilne sitnobe in zapreke, katere je moral prenašati od mnogih strani.

(Č. g. Simon Zupan) je včeraj popoldne v spremstvu č. gg. kanonika Flisa, monsr. Jerana, mongr. Potočnika in nekaterih drugih gospodov prišel v svojo novo župnijo — na Ježico. Štirje slavaloki s primernimi napisi so proslavljali njegov prihod. Župljani njegovi so se kar tlačili krog njega, vsak ga je hotel posebe pozdraviti. Bil je nad vse pristrčen vsprejem. Bog daj srečnemu začetku še blagoslovljeno bodočnost!

(Velikanskega medveda) je predvčeraj ustrelil mladi knez Schönburg-Waldenburg v lovu pri Mašunu na Notranjskem. Kosmatinec je

tehtal brez drobjca 4 stote 20 funtov; pripeljali so ga v deželni muzej, da ga preparator gosp. Schulz nagati.

(Prva astronomična ura je v Pragi.) To je umestno poudarjati sedaj, ko se v Ljubljani kaže te vrste umetna ura. Na mogočem stebru stolpa na staromestnem trgu v Pragi je takomenovani „staroměstský orloj“. To je stara, astronomična ura od mojstra Hanuša, astronoma in učitelja matematike na univerzi v Pragi iz leta 1490. Kalendarski krog in zverinec (Thierkreis), kateri se zdaj na uri nahaja, je Liškova kopija mojsterskega dela Jožeta Manesa; prvotno delo je sedaj v muzeju. Stroj kaže in bje ure tudi po stari razdelitvi časa (od 1—24), razven tega kaže vzhod in zahod sonca, tek lune in drugih planetov. Princip astronomičnih ur je tedaj že vendar nekoliko časa izpeljan. Za novejšo ure astronomične ima zaslugo največ tehnika z mehaniko, nič drugega.

(Nadučitelj Ljutomerski.) Iz Ljutomera se nam poroča: Kukor je bilo v Vašem cenjenem listu objavljeno, umrl je dne 17. januarja t. l. nagle smrti nadučitelj Ljutomerski g. Jožef Horvat. Slavni deželni šolski svet v Gradcu je naznanil, da hoče to mesto uradno namestiti, dasiravno je bil lani pridržal za uradno nameščenje tukajšnje podučiteljske službo, ko je bila že razpisana. Te dni smo izvedeli, da je slavni deželni šolski svet na Ljutomersko narodno šolo premestil za nadučitelja g. J. Robiča, bivšega nadučitelja pri Sv. Vidu niže Ptaja. Gosp. nadučitelj je v najboljših letih in tukajšnji rojak, torej pričakujemo, da bode kot nadučitelj svojo službo dobro izvrševal, in se ne bo zmenil ne za hujkanje, ne za prilizovanje od katere-koli strani. Samo z vestnim izpolnjevanjem svojih stanovskih dolžnostij si utegne pridobiti potrebno zaupanje, katerega si morebiti od začetka ne bode našel.

(Iz Celovca.) dne 27. aprila: Tukaj obstoji društvo z bobnečim imenom „Deutscher Verein“, ki združuje vse mogočne celovške pragermane, da bi koroške „bindšarje“ kar žive pobrustali ali vsaj potisnili ob steno. Prvaki društva so se močno repenčili, ko je tekla pravda našega „Katol. polit. in gosp. društva“ z mestnim odborom radi slovenskih vlog. Takratno brdavsavsko kričanje je pa društvene prvake tako utrudilo, da so odtačas počivali. V soboto pa so sklicali zopet občni zbor, h kateremu mora priti po pravilih vsaj 15 udov. Prišlo jih je pa dejanski samo — 12, da radi te „ogromne, udeležbe celovških prvoboriteljev za „nemštvo v škripeih“ zbora niti otvoriti niso mogli.

(Vojni minister ruski) je naročil vojnemu štabu, da je izdal ukaz, v katerem naroča, da se ne smejo več vsprejemati v vojna učilišča tisti vojaki, ki pripadajo kateri izmed razkolinskih ločin: molokanci, duhoborci, ikonoborci, novi židje i. dr., ki zametujejo zakon in molitev za carja. Verski razkol tedaj škoduje! O, da bi spoznali to resnico tudi pravoslavni — razkolniki!

(Strelna.) Dne 21. aprila je bila huda nevihta okoli Beljaka ter je strelna ubila 13 let staro hčerko J. Mayerja, železniškega delavca v Vaséh. Dekle je bilo na potu iz bližnje vasi proti domu.

(Umrli) je na Črnicah dne 27. aprila posestnik Jurij Snoj, star 82 let; bil je o svojem času večletni župan in vseskozi mož poštenjak. Jeden njegovih sošolcev živi še v Ljubljani, jeden pa v Smartnem pod Smarno goro. N. p. v. m.

(„Corriere di Gorizia“) prinaša prav vestno, kar se godi in vrši sedaj v Rimu povodom srebrne poroke laškega kralja. Namen je jasen. „Corriere“ gladi pot izbornu združenju „neodrešenih“ avstrijskih Lahov z materjo Italijo. Proslavlja vse, kar je laškega. Jadikuje med vrstami radi osodepolne bližnje meje, ki deli „neodrešene“ in odrešene. Nasprotno pa sumniči vse, kar je slovenskega in slovanskega, za izdajalsko, panslavistično. Samo, da služi njegovemu namenu, piše, priobči; kaj zato, ako zapiše tudi kaj gorostastnih lažij in obrekovanj. Vsa sredstva so mu sveta, da le doseže svoj smoter. Opozoril je tudi goriške Lahe in polščence na slavnostne kresove, zapaljene v proslavo srebrne poroke laške kraljeve dvojice, zaznamovaje mesta, raz katere se bodo opazovali kresovi ob bližnji laški meji. Dalje obvestil je čitatelje, kako je neki vse drlo — 22. t. m. — zvečer opazovateljev laških kresov. To je sicer trohica pisateljevanja goriškega „Corriere“ za Italijo; a i ta trohica nam mnogo pové. Da bi pisal „Corriere“ tako dinastično-pravično, kakor piše protidinastično-strankarsko, zvali

bi ga po pravici izbornu časnikarsko trdnjavo ob laškej meji. Ker pa tako namenoma piše, kaže svoje težnje čez mejo, ožigosati ga moramo za izdajalski list, kateremu se preveč prizanaša na kvar svestobi avstrijskih Furlanov in Lahov. „Rinnovamenti“ pa, ki se motato poteguje za resnico in pravico, ki je — ta je njegov naglavni greh — celó Slovincem pravičen zagovornik, se kar za stavo zaplenjuje, kar je poslanecem tako presedalo, da so se oglasili v državnem zboru proti temu. Prepozne solze vladne bodo prazne, brezvspešne solze.

(Lepo ime.) Mažarji so dali novi postaji blizu Capraga pri Sisku to le sladkozvočno ime: Sziszeki trábázak.

(Čelo farne cerkve) pri Sv. Vidu v Gorici krasi že nekaj dni prelep kip Matere Božje. Lepo lani prenovljeno ospredje cerkve z na novo izdelanim slepim oknom, v katerem sameva nov kip Matere Božje, krasi trg Placuto. Cerkev je posvečena svetemu Vidu in Modestu. Podala bi se torej cerkvi kipa svetih zavetnikov. A tudi kip Matere Božje je opravičen, v kolikor je pri Sv. Vidu, lep oltar Matere Božje s kipom brez madeža spočete in bratovščina brezmadežnega spočetja. Umetnostno oceno kipa prepuščamo strokovnjakom.

(Tržaška iredenta in srebrna poroka laškega kralja.) Slavljenje srebrne poroke laške kraljeve dvojice tržaškim iredentovecem ni dalo miru. Tudi ob tej priliki so morali pokazati — sevéda le z otroškimi demonstracijami, — kako sta jim Umberto in Margareta k sreću prirasla. V soboto zjutraj so v celih gruclah po „Corsu“ sprehajali v črnih opravih, odičeni z „marjeticami“. Bilo je med njimi veliko dijakov na potu v šolo. V gostilni „Alle Gatte“ je moral zastopnik cesarske vlade zaključiti predstavo nekega glumača, ker je zbrano občinstvo začelo upiti: „Umberto e Margherita!“ in „Viva il re!“. Tudi iz neke zasebne hiše so redarji zalotili zelo sumljiv shod. — Glavna demonstracija pa se je vršila v nedeljo zvečer v gledališču „Politeama-Rossetti“ med predstavo opere „Rantzau“. Gledališče je bilo natlačeno in večina udeležencev je nosila „marjetice“. Med drugim aktom je nastal tak ropot, da godbe niti slišati ni bilo. Občinstvo je s silo zahtevalo italijansko himno „Marcia reale“, z galerije se je pa vsula ploha „marjetic“. Predstava se je morala na ukaz javne oblasti zaključiti in redarstvo je odvedlo v zapor šest glavnih kričalcev, izmed katerih sta se dva izročila sodišču. — Redarji stražijo še vedno spomenik pred kolodvorom. — Taki in enaki pojavi tržaške iredente naj bi vendar naši vladi odprli oči, da bi spoznala Slovence za glavno podporo avstrijske ideje v Primorju in da bi jim podelila pravice, za katere se že toliko let boré.

(† Radoslav Lopašić.) Dne 25. t. m. je umrl v Zagrebu odlični pisatelj in neumorni sotrudnik „Jugoslovenske akademije“ in „Matice Hrvatske“, — Radoslav Lopašić. Njegovo največje delo so „Acta historiam Confinitii militari croatici illustrantia“, za katere je tudi v naši Ljubljani svoje dni pridno gradivo nabiral. Naj v miru počiva!

(Zidarski štrajk v Gradcu.) V Gradcu je mej zidarji začel štrajk zaradi prenizke plače. Plača 1 gld. 40 kr. je res premajhna pri sedanjih draginji, ali pomisliti je pa tudi, da v Avstriji neso delavci v večini, kakor v Belgiji, in da torej posebno nemajo upati, da bi kaj dosegli s silo. Kapitalistom tudi ne manjka delavcev. Tuji delavci vedno prihajajo. Zeleti bi pač bilo, da bi se kako v delavskem vprašanju omejila moč kapitala in se morda zabranil prihod tujim delavcem, kakor v Ameriki. Žal, da je pri nas vse preveč odvisno od kapitala, da bi se kaj takega upali. V Gradcu so sedaj ustavili vse zidave, ker so vsi delavci ustavili delo, nekateri prostovoljno, drugi malo prisiljeni. V torek so bili napali štrajkovci v St. Petru pri Gradcu laške delavce, ki so delali pri Kraxnerjevi hiši. Laški delavci so ušli v hišo. Štrajkovci so pa s kamenjem pobili okna. Bilo je že tako hudo, da se je gospodar moral braniti s streljanjem in je pet delavcev ranil. Žandarmerija in vojniki naredili so redili red. Glavne razsajalce so zaprli.

(Hrvatska zedinjena opozicija) ne le v glavnem mestu Zagrebu, temveč tudi po deželi snuje bankete v svojo proslavo. Dne 16. t. m. je bil tak banket v Brodu na Savi. V mesto je ta dan došlo na tisoče priprostega naroda, banketa samega pa se je udeležilo 111 odličnjakov. Presvetlemu cesarju, kakor zaščitniku prave svobode, je napil z navdušenimi besedami Stjepan pl. Horvat. Vsi pričujoči

so vstali s sedežev in burni „Živio kralj!“ se je razlegal po dvorani. Milan Kerdić je napil diki hrvatskega naroda, biskupu Strossmayerju; kapelan Martin Kirehmajer dr. Ant. Starčeviću; Fran Folnegović zedinjeni opoziciji itd.

(Gospodarstvo na Hrvaškem.) Konjarstvo je zadnja leta napredovalo na Hrvaškem. L. 1886. je bilo konj 60.608; l. 1890 pa že 72.190. Vender bo treba še bolj paziti na žrebete; konjske dirke so tudi slabo osnovane in še marsikaj družega zavira boljše vspehe. Svinjereja je od l. 1880—1885 nazadovala. A sedeč po znatnijem izvozu se je naslednjih pet let zopet dvignola. Ovčarstvo in kuretinstvo pa peša. Zlasti za poslednje se malokdo meni. V Nemčiji imajo nad 300 zadrug, ki podpirajo kuretinstvo. V Avstro Ogerski jih je 25; a ni na Hrvaškem, ni na Kranjskem je nema.

(Židje — zvit.) Ruski listi poročajo, da židje vedno bolj pohajajo v inozemska vseučilišča, ker jih doma pusté le v gotovem številu v šole. V tujih, z večine nemških vseučilišč je sedaj nad 3000 ruskih židov.

Telegrami.

Dunaj, 27. aprila. Cesar potuje z večjim spremstvom dne 2. maja v Budimpešto in se povrne na Dunaj zjutraj dne 2. maja.

Dunaj, 27. aprila. Cesar je imenoval nadvojvodo Franca Salvatorja majorjem v 15. dragonskem polku in nadvojvodo Ferdinanda stotnikom prvega razreda v 5. pijonerskem batalijonu. Nadvojvoda Oton je predstavljen v 9. husarski polk. Cesar je imenoval feldejarmajstrom sekcijskega načelnika Franca Merkla, podmaršali generalmajorje Pohla, Stangerja, Georgevitsa de Apadia, Wannisha, Seracsina, Saya, Polaka pl. Zdiradova, generalnimi majorji 22 polkovnikov, potem je imenovanih 45 polkovnikov, 77 podpolkovnikov, 108 majorjev, 238 stotnikov prvega razreda, 125 stotnikov drugega razreda, 276 nadporočnikov, 198 poročnikov, 4 redovnoladijskih, 8 fregatnih in 9 korvetnih kapitanov, 9 pomorskih poročnikov

prvega, in 11 družega razreda, 33 praporščikov. Potem je še več imenovanj pri vojaškem sodništvu, vojaških zdravnikih in uradnikih.

Pulj, 27. aprila. Brodovje, obstoječe iz ladij „Cesarjevič Rudolf“, „Cesaričinja Stefanija“, „Cesar Franc Jožef I.“, „Prince Evgen“, „Cesar Maks“, „Don Juan d'Austria“ in „Trabant“ je odrinilo pod poveljstvom podadmirala barona Spauna ob 10. uri v Trst. Poveljnik mornarice, admiral baron Sterneck, je na ladiji „Pelikan“ z brodovjem potoval v Trst.

Meran, 27. aprila. Vojvoda Karol Teodor bavarski je z rodbino prišel semkaj in bode to leto tukaj izvrševal človekoljubno delovanje kot zdravnik za oči.

Carigrad, 28. aprila. Gledé na poročilo, da bolgarski knez Ferdinand se povrne preko Carigrada v Sofijo, se za gotovo govori, da je knez res mislil priti semkaj, pa je to misel opustil na prošnjo sultanovo, kateremu se sedaj iz raznih ozirov ne zdi umestno, ga vsprejeti.

London, 27. aprila. Delavec z imenom Townsend se je izrekel proti nekemu policistu, da hoče umoriti Gladstona, in je dvakrat ustrelil proti Gladstonovi hiši. Zaprl so ga.

London, 28. aprila. Žena zaprtega delavca Townsenda je izpovedala, da že več let ob gotovem času dalje spati ne more, potem se mu pa jame mešati.

Novi Jork, 27. aprila. Danes je odšlo 36 ladij, mej njimi tudi nemške, k jutrnjemu ogledu. Iz utrdb so pozdravljali s streljanjem.

Novi Jork, 27. aprila. Toča, vihar in nalivi napravili so včeraj mnogo škode. V Oklvhomi je 40 oseb mrtvih. Kevkefalls in več drugih sel je popolnoma uničenih.

Novi Jork, 28. aprila. Včeraj je bil ogled mornarice in tujih vojnih ladij. Častniki in moštvo vseh ladij so salutirali pred predsednikom Clevelandom.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		barometra v mm	termometra po Celziju			
7. u. jut.		733.5	14.8	sl. jzap.	del. jasno	
27. u. pop.		732.0	22.0	zm. jzap.	del. oblač.	0.00
9. u. zveč.		732.0	13.6	sl. jzapad	jasno	

Srednja temperatura 16.7°, za 6.1° nad normalom

Izborna svojo zalogo raznovrstnih vóz kritik in prostih

Ilčno in trpežno izdelanih priporoča prečastiti duhovščini in sl. občinstvu

Fr. Šiška,

Marije Terezije cesta št. 6 v Ljubljani.

Naročila izvršujejo se točno po nizki cení. 228 3—1

Mnogo tovarnarjev je,

kateri rabijo **karbolinej** za varstveno sredstvo proti vsakovrstnim mrčesom, gnilobi in trohnobi lesa, hišni in zidni gnilobi; mokrim stenam itd. Toda **Barthelov originalni karbolinej** edin združuje v sebi vsa svojstva, katera stavimo do takega varstvenega sredstva. Hkrati daje orehovo-rujavi plesk lesnim predmetom, katerim prisvaja 3- do 4letno daljno trajnost. — Prospekt zastoj.

Vsak poskus jamči trajno naročevanje. 5 kilo poštni zaboji l. gld. 30 kr., 100 kilo 16 gld. od Dunaja (Plzina, Pasave).

Glavno zalogo ima trdka **BRATA EBERL** v Ljubljani.

Mali troški, velik vpeh in dobiček.

Ustanovljena leta 1781. 48 10 4

Mihael Barthel & Co.

Dunaj, X., Kepplergasse 20.

Občuje se slovensko pismeno in ustno.

Zahvala.

Za obilno in vsestransko udeležbo pri pogrebu nepozabnega prečast. gospoda

Janeza Potočnika,

župnika in zlatomašnika,

izrekam vsem udeležencem skupaj svojo presrečno zahvalo; posebej pa še velečast. gosp. dekanu Janezu Flis-u za vsa cerkvena opravila in ginljivi pogrebni govor. Isto tako blagorodnemu gosp. c. kr. okrajnemu glavarju in vladnemu svétniku J. Mahkot-a. Dalje č. g. o. Angeliku Hribarju za izborna vodstvo petja pred župniščem, v cerkvi in na pokopališču. Ravno tako mnogoštevilnim prečast. gospodom župnikom in sobratom od blizu in daleč. kakor tudi obema gg. učiteljema.

Na Brezovici, dné 27. aprila 1893.

Ivan Zupan,
kapelan.

232 1

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporočá
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Cenilniki
zastoj
in franko.

Največja zaloga
šivalnih strojev
JAN. JAX,
LJUBLJANA,
Dunajska cesta 13.
Najnižje cene. Ugodni vplačilni obroki se dovoljujejo.
Zamenjuje stare stroje.
Poprave vrše se točno, trajno
556 in ceno. 30—22

St. 8656.

Razglas.

Podpisani magistrat naznanja, da so

živinski sejmi v Ljubljani

zopet dovoljeni, in da se smé torej na letni sejem

v ponedeljek dné 1. maja letos

poleg konj, prignati tudi goveja živina, drobnica in prašiči.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dne 25. aprila 1893

Dunajska borza.

Dne 28. aprila.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 40 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 . 05 .
Zlata renta 4%, davka prosta	117 . 30 .
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97 . 10 .
Akije avstro-ogerske banke, 600 gld.	983 . — .
Kreditne akcije, 160 gld.	342 . 25 .
London, 10 funtov strl.	122 . 45 .
Napoleonodor (20 fr.)	9 . 74 .
Cesarski cekini	5 . 78 .
Nemških mark 100	60 . — .

Dne 27. aprila.

Ogerska zlata renta 4%	115 gld. 60 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 . 10 .
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 . 75 .
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	165 . 50 .
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197 . 75 .
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 . 80 .
Zastavna pisma	100 . — .
Kreditne srečke, 100 gld.	199 . 50 .
St. Genois srečke, 40 gld.	67 . — .

4% srečke dunajske parobrodne družbe	141 gld. — kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	19 . — .
Rudolfove srečke, 10 gld.	— . — .
Salmove srečke, 40 gld.	69 . 25 .
Windischgraezove srečke, 20 gld.	70 . — .
Ljubljanske srečke	22 . 50 .
Akije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	153 . 75 .
Akije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2960	— . — .
Akije južne železnice, 200 gld. sr.	— . — .
Papirnih rubeljev 100	127 . 25 .

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kuranih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni svéti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.